

สรุปเนื้อหา สูตร พร้อมตะลุยโจทย์

ใบอนุญาตเป็น ตัวแทนประกันชีวิต

สรุปเนื้อ สุตร และตะลุยโจทยพร้อมเฉลย

สำหรับเตรียมตัวสอบใบอนุญาตรเป็นตัวแทนประกันชีวิต

เนื้อหาทั้งหมด อัปเดตล่าสุดเดือนพฤษภาคม 2569

สงวนลิขสิทธิ์ตาม พ.ร.บ. ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537

ห้ามลอกเลียน ดัดแปลง หรือทำซ้ำไม่ว่าส่วนใดส่วนหนึ่งของหนังสือเล่มนี้

เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษร

จัดทำโดย: ภูเพชร วัชรสุรกุล, CISA

สารบัญ

หัวข้อ

หน้า

ส่วนที่ 1: หมวดจรรยาบรรณ	1
ตะลุมพุกส่วนที่ 1: หมวดจรรยาบรรณ	1
ส่วนที่ 2: ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์.....	14
ตะลุมพุกส่วนที่ 2: ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์.....	15
ส่วนที่ 3: พรบ. ประกันชีวิต พ.ศ. 2535 และส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติมตาม พรบ. พ.ศ. 2551	23
ตะลุมพุกส่วนที่ 3: พรบ. ประกันชีวิต พ.ศ. 2535 และส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติมตาม พรบ. พ.ศ. 2551	28
ส่วนที่ 4: หลักการของประกันชีวิต	34
ตะลุมพุกส่วนที่ 4: หลักการของประกันชีวิต	37

โครงสร้างของข้อสอบ

	จำนวนข้อสอบ
ส่วนที่ 1: หมวดจรรยาบรรณ	10
ส่วนที่ 2: ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์	10
ส่วนที่ 3: พรบ. ประกันชีวิต พ.ศ. 2535 และส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 2 พรบ. พ.ศ. 2551	10
ส่วนที่ 4: หลักการของประกันชีวิต	20
จำนวนข้อสอบรวม	50

การสอบ

- ข้อสอบเป็น Multiple Choice 4 ตัวเลือก
- สอบผ่านระบบ Computer-based testing เวลาในการสอบ 120 นาที

เกณฑ์การสอบผ่าน (ต้องผ่านทั้ง 2 เงื่อนไขพร้อมสอบ)

- ส่วนที่ 1: หมวดจรรยาบรรณ ต้องได้คะแนนอย่างน้อย 70% หรือ 7 ข้อ
- ส่วนที่ 1 ถึง ส่วนที่ 4 รวมต้องได้อย่างน้อย 60% หรือ 30 ข้อ

สอบถาม / ปรึกษาเนื้อหาหัวข้อที่ไม่เข้าใจ / ขอคำแนะนำเกี่ยวกับการสอบใบอนุญาต
หรือหากมีข้อเสนอแนะ สำหรับการปรับปรุงแก้ไขหนังสือเล่มนี้ ติดต่อมาได้โดยตรง

ส่วนที่ 1: หมวดจรรยาบรรณ

จรรยาบรรณมีทั้งหมด 10 ข้อ (ต้องจำให้ได้ทุกข้อก่อนสอบ)

1. มีความซื่อสัตย์ต่อผู้เอาประกันภัย บริษัท และเพื่อนร่วมอาชีพ
2. ให้บริการที่ดีอย่างสม่ำเสมอและชี้แจงให้ผู้เอาประกันภัยทราบถึงสิทธิและหน้าที่เพื่อรักษาผลประโยชน์ของผู้เอาประกันภัย
3. รักษาความลับอันไม่ควรเปิดเผยของผู้เอาประกันภัย และบริษัทต่อบุคคลภายนอก
4. เปิดเผยข้อความจริงของผู้เอาประกันภัยในส่วนที่เป็นสาระสำคัญเพื่อการพิจารณารับประกันภัยหรือเพื่อความสมบูรณ์แห่งกรมธรรม์
5. ไม่เสนอแนะผู้ขอเอาประกันภัยทำประกันภัยเกินความสามารถในการชำระเบี้ยประกันภัยหรือเสนอขายนอกเหนือเงื่อนไขแห่งกรมธรรม์
6. ไม่ลดหรือเสนอค่าลดค่าบำเหน็จเพื่อจูงใจให้ผู้เอาประกันชีวิต
7. ไม่แนะนำให้ผู้เอาประกันภัยสละกรมธรรม์เดิมเพื่อทำสัญญาใหม่หากทำให้ผู้เอาประกันภัยเสียผลประโยชน์
8. ไม่กล่าวให้ร้ายกับบทตัวแทนประกันภัยหรือบริษัทประกันชีวิตอื่น
9. หมั่นศึกษาหาความรู้ในวิชาชีพเพิ่มเติมอยู่เสมอ
10. ประพฤติตนอยู่ในศีลธรรมประเพณีอันดีงาม ทั้งดำรงไว้ซึ่งเกียรติ ศักดิ์ศรีและคุณธรรมแห่งอาชีพปฎิญาณ

ทะลุโจทย์ส่วนที่ 1: หมวดจรรยาบรรณ

1. คุณอีฟเป็นตัวแทนประกันชีวิตบริษัท AA จำกัด ซึ่งมีชื่อเสียงมานาน ทำให้หาลูกค้าได้ง่าย แต่บริษัทนี้ขายกรมธรรม์แบบที่ต้องจ่ายเบี้ยประกันภัยสูงกว่าบริษัท FF จำกัด คุณอีฟจึงต้องการเป็นตัวแทนประกันชีวิตบริษัท FF จำกัด ด้วย เนื่องจากมีแบบการประกันภัยที่จ่ายเบี้ยประกันภัยน้อยกว่าบริษัท AA จำกัด และคุณอีฟทราบดีว่าบริษัท AA จำกัด คงไม่ยินยอมให้เป็นตัวแทนประกันชีวิตบริษัท FF จำกัดด้วย ดังนั้นจึงชักชวนให้น้องสาวมาสมัครเป็นตัวแทนประกันชีวิตบริษัท FF จำกัด โดยคุณอีฟเป็นผู้ขายประกันชีวิตแทนน้องสาว และจะพิจารณาว่าลูกค้ารายใดควรจะทำประกันชีวิตกับบริษัท AA จำกัด หรือบริษัท FF จำกัด การกระทำคุณอีฟ ถูกหรือผิดจรรยาบรรณผู้ประกอบอาชีพตัวแทนประกันชีวิต

ก. ถูก เพราะมีความซื่อสัตย์ต่อบริษัทประกันชีวิต

ข. ผิด เพราะไม่แจ้งแก่ลูกค้าว่าเป็นตัวแทนประกันชีวิตของบริษัทใด

ค. ถูก เพราะเป็นการตั้งใจให้บริการที่ดีแก่ลูกค้า เพื่อรักษาผลประโยชน์ของลูกค้า

ง. ผิด เพราะขาดความซื่อสัตย์ต่อบริษัทและผู้เอาประกันภัย

เฉลย ข้อ ง. เพราะขาดความซื่อสัตย์จากการไม่บอกความจริงทั้งหมดต่อบริษัทประกันทั้งสองที่ และลูกค้า

2. นาย ก. เป็นตัวแทนประกันชีวิตของบริษัทแห่งหนึ่ง ได้ชักชวนให้นาย ข. ซึ่งเป็นเพื่อนทำประกันชีวิต ในเวลาต่อมา นาย ข. ป่วยเป็นวัณโรค เมื่อ นาย ก. ทราบว่า นาย ข. ป่วยก็ได้นำเรื่องไปเปิดเผยต่อบุคคลภายนอก การกระทำของ นาย ก. ผิดจรรยาบรรณตัวแทนประกันชีวิตหรือไม่

ก. ไม่ผิด เพราะ นาย ข. เป็นโรคติดต่อที่สามารถรักษาให้หายได้

ข. ผิด เพราะเปิดเผยความลับของผู้เอาประกันภัยต่อบุคคลภายนอก

ค. ไม่ผิด เพราะ นาย ก. พูดความจริง

ง. ผิด เพราะ ทำให้สังคมรังเกียจ นาย ข.

เฉลย ข้อ ข. เพราะการนำเรื่องความเจ็บป่วยของผู้เอาประกันภัยไปเปิดเผยต่อบุคคลภายนอก ถือเป็นการเปิดเผยความลับที่ไม่ควรเปิดเผย แม้จะเป็นความจริงก็ตาม

3. นาย ก. เป็นตัวแทนบริษัทประกันชีวิตแห่งหนึ่ง ประพฤติผิดจรรยาบรรณ โดยชักชวนให้เพื่อนชื่อนาย ข. ซึ่งกำลังตกงาน มาช่วยขายประกันชีวิตให้ตนโดยมีเงื่อนไขว่า ถ้า นาย ข. หาลูกค้าได้ 1 ราย ตนจะจ่ายเงินให้ 1,500 บาท หลังจากที่ นาย ข. หาลูกค้าได้ 2-3 ราย ก็เกิดความคิดว่า ถ้าตนเป็นตัวแทนประกันชีวิตก็คงจะได้รับผลตอบแทนมากกว่านี้ จึงแอบเข้าเป็นตัวแทนประกันชีวิตบริษัทเดียวกับ นาย ก. โดยไม่ได้บอกให้ นาย ก. รู้ เมื่อ นาย ก. มีลูกค้าประสงค์จะทำประกันชีวิต นาย ก. ก็ให้ นาย ข. ไปช่วยอธิบายเรื่องการทำประกันชีวิตให้ลูกค้า และเมื่อลูกค้าตกลงทำประกันชีวิต นาย ข. จะให้ลูกค้ากรอกใบคำขอทำประกันชีวิตเป็นลูกค้าของตน และกลับมาบอกนาย ก. ว่า ลูกค้าไม่ยอมทำประกันชีวิตแล้ว ท่านคิดว่าการกระทำของนาย ข. ผิดจรรยาบรรณหรือไม่

ก. ผิด เพราะ นาย ข. ไม่ซื่อสัตย์ต่อเพื่อนร่วมงาน

ข. ผิด เพราะ นาย ข. ไม่ซื่อสัตย์ต่อผู้เอาประกันภัย

ค. ไม่ผิด เพราะ นาย ข. ไม่จำเป็นต้องบอกใครๆ ว่าตนเป็นตัวแทนประกันชีวิต

ง. ไม่ผิด เพราะ ผู้เอาประกันภัยตกลงทำประกันชีวิตกับนาย ข. เอง

เฉลย ข้อ ก. เพราะการสมัครเป็นตัวแทนประกันชีวิตสามารถทำได้ แต่ไม่ควรปกปิดและแย่งลูกค้ากับเพื่อนร่วมงาน

4. นาย ก. ตกลงทำประกันชีวิต และชำระเบี้ยประกันภัยผ่าน นาย ข. ซึ่งเป็นตัวแทนประกันชีวิต นาย ข. เห็นว่าการชำระเบี้ยประกันภัยมีระยะเวลาผ่อน 30 วัน จึงนำเงินไปใช้ส่วนตัว และนำส่งบริษัทภายหลัง โดยไม่เกินระยะเวลาผ่อนผันนั้น ท่านคิดว่าการกระทำของนาย ข. ถูกหรือไม่

ก. ถูก เนื่องจากไม่เกิดผลเสียต่อ นาย ก. และบริษัท

ข. ผิด เนื่องจาก นาย ข. ไม่ซื่อสัตย์ต่อ นาย ก. และบริษัท

ค. ผิด เนื่องจาก นาย ข. ควรบอกกล่าว นาย ก. ก่อน

ง. ไม่มีข้อถูก

เฉลย ข้อ ข. การนำเบี้ยประกันของลูกค้านำไปใช้ส่วนตัว โดยไม่ได้รับอนุญาตถือว่าผิดทุกกรณี โดยไม่มีข้อยกเว้น

5. ส่วนใหญ่เมื่อตัวแทนประกันชีวิตขายกรมธรรม์ประกันชีวิตไปแล้ว ในปีต่อไปตัวแทนประกันชีวิตมักจะละเลยไม่ไปเก็บเบี้ยประกันภัย ทั้ง ๆ ที่บอกกับผู้เอาประกันภัยว่าจะเป็นผู้มาเก็บเบี้ยประกันภัยเอง ถามว่าการละเลยไม่ไปเก็บเบี้ยประกันภัยของตัวแทนประกันชีวิต เป็นการขาดจรรยาบรรณหรือไม่

- ก. ขาดจรรยาบรรณ เพราะไม่มีความหมั่นเพียรในการให้บริการ
- ข. ขาดจรรยาบรรณ เพราะไม่มีความซื่อสัตย์ต่อผู้เอาประกันภัย
- ค. ไม่ขาดจรรยาบรรณ เพราะไม่มีความซื่อสัตย์ต่อผู้เอาประกันภัยที่จะต้องไปชำระเบี้ยเอง
- ง. ถูกทั้งข้อ ก. และข้อ ข.

เฉลย ข้อ ก. เพราะการละเลยการให้บริการถือว่าไม่หมั่นเพียรในการบริการในฐานะของตัวแทนประกันชีวิต

6. ปัญหาที่ตัวแทนประกันชีวิตไม่มาเก็บเบี้ยประกันภัยและให้บริการแก่ผู้เอาประกันภัย โดยที่ผู้เอาประกันภัยไม่ทราบถึงผลเสียนั้น ท่านมีความเห็นว่า

- ก. การมาเก็บเบี้ยประกันของตัวแทนประกัน เป็นเพียงการให้บริการ ถ้าตัวแทนไม่มาเก็บเบี้ยประกันตามกำหนด ถือว่าเป็นหน้าที่ของผู้เอาประกันภัยต้องส่งเบี้ยประกันภัยให้ถึงบริษัท
- ข. เป็นหน้าที่ของตัวแทนที่ต้องรับผิดชอบความเสียหายที่เกิดขึ้น หากเก็บเบี้ยประกันภัยไม่ตรงตามกำหนด
- ค. เป็นการกระทำที่ผิดจรรยาบรรณในข้อที่ไม่ให้บริการที่ตัวอย่างสม่ำเสมอและไม่ชี้แจงให้ผู้เอาประกันภัยทราบถึงสิทธิและหน้าที่
- ง. ถูกทั้งข้อ ก. และข้อ ค.

เฉลย ข้อ ง. เพราะการเก็บเบี้ยประกันเป็นหนึ่งในบริการที่ดีกับลูกค้า ทั้งนี้ตัวแทนยังมีหน้าที่แจ้งเตือนติดตาม และแจ้งถึงสิทธิ หน้าที่ในการชำระเบี้ยประกัน โดยที่ไม่ต้องรับผิดชอบความเสียหายที่เกิดขึ้น

7. เพราะเหตุใดการเปิดเผยข้อความจริงของผู้เอาประกันภัยส่วนที่เป็นสาระสำคัญ เพื่อพิจารณารับประกันภัย หรือเพื่อความสมบูรณ์แห่งกรมธรรม์ เป็นหนึ่งในจรรยาบรรณของตัวแทนประกันชีวิต

- ก. เพราะข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญของผู้เอาประกันภัย เช่น ประวัติสุขภาพ เป็นข้อมูลที่จำเป็นสำหรับการพิจารณาของบริษัทว่าจะรับประกันภัยหรือไม่ และจะกำหนดอัตราเบี้ยประกันภัยอย่างไร
- ข. การช่วยเหลือปกปิดความจริงอันเป็นสาระสำคัญ หากบริษัททราบความจริงในภายหลังอาจใช้สิทธิบอกกล่าวโมฆียกรรมทำให้ลูกค้าไม่ได้ประโยชน์จากการทำประกันชีวิต
- ค. การช่วยปกปิดข้อมูล เพียงเพื่อหวังค่าบำเหน็จเป็นการไม่ซื่อสัตย์ทั้งต่อตัวแทนเองต่อผู้เอาประกันภัยและต่อบริษัท และทำลายภาพพจน์ของธุรกิจโดยรวม
- ง. ถูกทุกข้อ

เฉลย ข้อ ง. เพราะทั้งสามเหตุผลคือความจำเป็นของการเปิดเผยความจริงผู้เอาประกันภัย ทั้งเพื่อการพิจารณารับประกัน ป้องกันการบอกกล่าวสัญญา และรักษาความซื่อสัตย์ต่อทุกฝ่าย